

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 11Co/7/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6125257081
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Radičová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2026:6125257081.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Radičovej a členov senátu JUDr. Márie Vrtochovej a Mgr. Mareka Anovčina, v spore žalobcu: SetCar sk, a.s., so sídlom Ulica priemyselná 10, Sučany, IČO: 50 387 189, právne zast.: Advokátska kancelária JUDr. Tomáš Zboja, advokát s.r.o., so sídlom Kuzmányho 4, Martin, IČO: 55 732 453, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Mlynské nivy 7816/16, Bratislava – mestská časť Staré Mesto, IČO: 00 585 441, v konaní o zaplatenie 765,- eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trenčín, č. k. 13C/35/2025-84 zo dňa 29. septembra 2025, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalobcovi priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. zaviazal žalovaného na povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 765,- eur s 8,4 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 765,- eur od 12.12.2024 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Výrokom II. súd prvej inštancie rozhodol, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Rozhodnutie súd prvej inštancie právne odôvodnil s poukazom na ust. § 517 ods. 2, § 524 ods. 1 a 2, § 427 ods. 1, § 442 ods. 1, § 663 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Obč. zák.“), § 4 ods. 1 a 2, § 11 ods. 6, 7 a 8, § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len „zákon o PZP“), § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

3. Žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 765,- eur s úrokom z omeškania titulom náhrady škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, keď na základe škodovej udalosti, evidovanej u žalovaného pod č. XXXXXXXXXX, došlo ku škode na motorovom vozidle zn. Peugeot e- Rifter, EČV: A.. Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla povinne zmluvne poisteného u žalovaného. V dôsledku poškodenia motorového vozidla bol poškodený nútený užívať náhradné vozidlo na zabezpečenie svojich potrieb, a to jeho zapožičaním u žalobcu. Po ukončení nájmu žalobca vystavil poškodenému faktúru č. XXXXXX, ktorá bola uplatnená na náhradu u žalovaného. Oznámením o poistnom plnení žalovaný oznámil poškodenému prešetrenie udalosti a uhradil len časť faktúry za prenájom náhradného vozidla, neuznal celú uplatnenú výšku nákladov za prenájom vozidla. Poškodený uzatvoril so žalobcom zmluvu o postúpení pohľadávky, ktorej predmetom bol nárok na náhradu škody vyplývajúcej z poistnej udalosti z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla, postúpenie pohľadávky žalobca oznámil žalovanému.

4. Súd prvej inštancie považoval za nesporné, že dňa 20.08.2024 došlo k škodovej udalosti na motorovom vozidle zn. Peugeot e-Rifter, EČV: A., ktorého držiteľom bol v tom čase poškodený RHGRAFIKA, s.r.o. Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla, ktoré bolo povinne zmluvne poistené u žalovaného. V dôsledku tejto škodovej udalosti poškodený užíval náhradné vozidlo zn. Škoda Superb EČV: B. formou prenájmu náhradného vozidla na základe zmluvy o nájme č. XXX/XXX zo dňa 27.08.2024, uzavretej so žalobcom. Nájom bol dohodnutý na dobu určitú od 27.08.2024 do ukončenia opravy, za zmluvné nájomné v sume 90,- eur s DPH/deň. Nájomné bolo poškodenému vyčíslené faktúrou č. XXXXXX zo dňa 23.10.2024, splatnou dňa 07.11.2024, a to za 59 dní nájmu náhradného vozidla po 45,- eur s DPH/deň, t. j. spolu vo výške 2 655,- eur. Poškodený uzatvoril so žalobcom dňa 24.10.2024 zmluvu o postúpení pohľadávky, ktorej predmetom bol nárok na náhradu škody vyplývajúcej z poistnej udalosti zo dňa 20.08.2024, z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla, ktoré poskytol poškodenému žalobca v sume 2 655,- eur. Postúpenie pohľadávky bolo žalovanému oznamované listom zo dňa 24.10.2024. Následne si žalobca u žalovaného uplatnil náhradu škody z takto postúpenej pohľadávky, a žalovaný po ukončení šetrenia poistnej udalosti dňa 26.11.2024 poskytol žalobcovi poistné plnenie v sume 1 890,-eur, zodpovedajúcej nákladom na nájom náhradného vozidla po dobu 42 dní. Nad tento rozsah žalovaný plnenie nepriznal. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že poškodené motorové vozidlo zn. Peugeot e-Rifter, EČV: A. bolo prevzaté do autoservisu J.T.International, s.r.o. dňa 21.08.2024, jeho oprava bola ukončená dňa 23.10.2024 a po doručení krycieho listu dňa 24.10.2024 bolo vozidlo totožného dňa odovzdané jeho držiteľovi.

5. Súd prvej inštancie skúmal aktívnu a pasívnu legitímáciu sporových strán. K aktívnej vecnej legitímácii konštatoval, že mal preukázané postúpenie peňažnej pohľadávky poškodeného RHGRAFIKA s.r.o.(vzniknutej z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla) vo výške 2 655,-eur na žalobcu, a to zmluvou o postúpení zo dňa 24.10.2024, v dôsledku čoho prijal záver o aktívnej legitímácii žalobcu v tomto konaní. Nakoľko predmetom žaloby je časť poistného plnenia, ktorú žalovaný ako poisťovateľ motorového vozidla, ktoré škodu spôsobilo, nevyplatil, je daná jeho pasívna vecná legitímácia. Ak žalovaný je povinný zaplatiť účelne vynaložené náklady na prenájom náhradného vozidla ako poisťovateľ, je potom daná jeho pasívna vecná legitímácia nielen voči osobe poškodeného, ale samozrejme aj voči osobe, na ktorú bol nárok poškodeného platne postúpený.

6. Podanou žalobou sa žalobca, ako postupník pohľadávky, domáha proti žalovanému plnenia náhrady škody podľa § 427 ods.1 Obč. zák., ktorá bola postupcovi pohľadávky spôsobená, resp. vyvolaná, osobitnou povahou prevádzky dopravného prostriedku, resp. motorového vozidla. Žalovaný, ako poisťovateľ škodcu, uznal dôvodnosť tohto nároku iba čiastočne v rozsahu 42 dní trvania nájmu (za tieto dni škodu zaplatil), a neuznal v trvaní ďalších 17 dní (čo je predmetom sporu). Dôvodom takéhoto postupu žalovaného bolo podľa tvrdenia žalovaného v odpore proti platobnému rozkazu a v konaní, že celková doba, počas ktorej sa poškodené vozidlo nachádzalo v príslušnom autoservise, nemôže byť v zjavnom nepomere s časovým úsekom, ktorý bol reálne potrebný na opravu poškodeného vozidla. K tomuto konštatovaniu neposkytol žiadne dôkazy, ktoré by jeho závery o neprimeranej dĺžke opravy vozidla z dôvodu existencie objektívnych skutočností na strane servisu mali preukazovať. Súd prvej inštancie preto uviedol, že uvedený prístup nezodpovedá riadnemu splneniu (hmotnoprávných) povinností poisťovateľa v zmysle § 11 ods. 6 zákona o PZP, a súčasne nie je ani relevantným (procesnoprávnym) popretím skutkových tvrdení žalobcu, ktoré by viedlo k opätovnému presunu bremena tvrdenia (a nadväzne aj dôkazného bremena) na žalujúcu stranu.

7. Súd prvej inštancie konštatoval, že nemožno od poškodeného spravodlivo žiadať, aby sa každodenne dopytoval, kedy si môže prevziať vozidlo, a náklady vynaložené na prenájom náhradného vozidla v prejednávanej veci považoval za účelné a nutné, t. j. vynaložené v príčinnej súvislosti so vznikom škody spôsobenej dopravnou nehodou počas celej doby, po ktorú sa poškodené vozidlo poškodeného nachádzalo v servise. Obmedzenie poškodeného pominulo až faktickou možnosťou poškodeného prevziať si svoje opravené vozidlo. Tento moment nastal až dňom 24.10.2024. Podľa názoru súdu, poškodený nevedel a ani nemohol ovplyvniť dobu, po ktorú sa jeho poškodené vozidlo nachádzalo v servise. Žalovaný nepreukázal, že by poškodený nejako prispel k navyšovaniu nákladov za prenájom náhradného vozidla. Žalovaný má objektívnu zodpovednosť pri refundácii nákladov hradených z povinného zmluvného poistenia. Svoj právny názor súd podporil i rozhodnutím Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. III. ÚS 602/2022 zo dňa 16.02.2023, z ktorého vyplýva, že: „Doba nájmu,

za ktorú možno žiadať náhradu, sa spravuje podľa doby nevyhnutnej opravy alebo obstarania náhrady. Do doby nájmu treba započítať napr. dobu vystavenia posudku o škode a čas komunikácie s poisťovňou škodcu, nevyhnutnú dobu čakania na termín opravy, primeranú lehotu na rozhodnutie o tom, či sa škoda nahradí opravou alebo obstaraním nového vozidla. Aké časové obdobia sú primerané, závisí od okolností jednotlivého prípadu.“.

8. S poukazom na uvedené súd prvej inštancie v celom rozsahu vyhovel žalobe žalobcu a priznal mu požadované plnenie. Pri zohľadnení nespornej skutočnosti vyplatenia poisťného plnenia žalobcovi žalovaným v sume 1 890,- eur, je pohľadávka vo výške 765,- eur, uplatnená dôvodne a predstavuje skutočnú výšku škody v zmysle § 442 Obč. zák.

9. Nakoľko žalovaný nesplnil svoj záväzok riadne a včas, neposkytol poisťné plnenie v celom jeho rozsahu v lehote splatnosti určenej zákonom, dostal sa do omeškania. Za oneskorené plnenie podľa § 11 ods. 7 zák. č. 381/2001 Z. z. v spojení s § 517 Obč. zák. a § 3 nar. vlády SR č. 87/1995 Z. z. súd priznal žalobcovi úroky z omeškania tak, ako si ich uplatnil v žalobe, t. j. od 12.12.2024, vo výške 8,4 % ročne. Poukázal pritom na rozhodnutie Ústavného súdu SR, sp. zn. III. ÚS 309/2020.

10. Súd prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi, ktorý mal vo veci plný úspech, priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

11. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný, ktorý uviedol, že odvolanie podáva v celom rozsahu z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h) CSP. Porušenie práva na spravodlivý súdny proces videl v nevysporiadaní sa s jeho podstatnou a relevantnou argumentáciou súdom prvej inštancie, týkajúcou sa nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Mal za to, že odôvodnenie rozsudku nespĺňa požiadavky podľa ust. § 220 CSP. Poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 7Cdo/154/2023 zo dňa 30.09.2024, 9Cdo/46/2023 zo dňa 30.10.2024 a 6Cdo/98/2017 zo dňa 31.01.2019, v zmysle ktorých za porušenie práva je potrebné považovať aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Aj naplnenie odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP videl v nepreskúmateľnosti súdneho rozhodnutia z dôvodu nedostatočného odôvodnenia rozsudku. Nesúhlasil s argumentáciou súdu, podľa ktorej čiastočné plnenie žalovaného žalobcovi zakladá jeho aktívnu vecnú legitímáciu v tomto spore, naviac, súd neuviedol žiadne právne zdôvodnenie svojho názoru. Za arbitrárnu považoval aj argumentáciu súdu prvej inštancie, podľa ktorej mal žalovaný v konaní tvrdiť, že v danom prípade došlo k vzájomnému zápočtu nároku poškodeného na náhradu škody. Mal za to, že nárok poškodeného na náhradu škody za prenájom vozidla nevznikol, pretože poškodený žalobcovi, ako prenajímateľovi, faktúru za prenájom náhradného vozidla pred uzatvorením Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 24.10.2024 preukázateľne nezaplatil. Nemohol preto platne uzatvoriť Zmluvu o postúpení pohľadávky zo dňa 24.10.2024 z dôvodu, že nárok poškodeného na náhradu škody v čase uzatvorenia zmluvy neexistoval.

12. K meritu veci, týkajúcej sa posúdenia nevyhnutnej doby opravy vozidla, žalovaný namietal, že súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, ako aj vec nesprávne právne posúdil. Poukázal na bod 20. odôvodnenia súdneho rozhodnutia, s ktorým nesúhlasil, nakoľko už v odpore proti platobnému rozkazu rozporoval celkovú dobu opravy havarovaného vozidla, s poukazom na čistý čas opravy, vyplývajúci z faktúry za opravu, ako aj s poukazom na skutočnosti vyplývajúce z Oznámenia o poisťnom plnení zo dňa 26.11.2024. Považuje preto za svojvoľné a arbitrárne aj závery súdu, v zmysle ktorých nemal v tomto ohľade uniesť povinnosť tvrdenia, ako ani dôkaznú povinnosť. Odkázal na nález Ústavného súdu, sp. zn. III. ÚS 602/2022 zo dňa 16.02.2023 a sp. zn. III. ÚS 476/2024 zo dňa 19.12.2024, v zmysle ktorých doba nájmu, za ktorú možno žiadať náhradu, sa spravuje podľa nevyhnutnej doby opravy alebo obstarania náhrady, pričom, aké časové obdobia sú primerané, závisí od okolností jednotlivého prípadu. Žalovaný rozporoval celkovú dobu prenájmu náhradného vozidla tvrdenú žalobcom, v dôsledku čoho došlo k presunu dôkazného bremena na žalobcu, ktorý toto bremeno neunesol. Súd podľa názoru žalovaného pri vykonávaní dôkazov nepostupoval v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov podľa § 191 CSP (napr. rozhodnutie Ústavného súdu, sp. zn. III. ÚS 376/2024). Mal za to, že súd jednotlivé dôkazy hodnotil v rozpore s uvedenou zásadou. K posúdeniu dôvodnosti a nevyhnutnosti prenájmu náhradného vozidla v období od 27.08.2024 do 24.10.2024, vec nielenže nesprávne právne posúdil a na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, ale celé konanie zaťažil vadou zmatečnosti, v dôsledku čoho došlo tiež k porušeniu práva na spravodlivé súdne konanie.

13. Záverom navrhol, aby odvolací súd sám vo veci rozhodol a rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne a prizná žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100 %, resp. alternatívne, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

14. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že rozsudok súdu prvej inštancie považuje za vecne správny, zákonný a dostatočne odôvodnený. Zároveň zotrval na všetkých svojich doterajších tvrdeniach a stanoviskách. Z rozhodnutia jednoznačne vyplýva, aké myšlienkové postupy viedli súd k rozhodnutiu vo veci samej. Mal za to, že odôvodnenie súdu, týkajúce sa aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, uvedené v bode 18. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, je riadne a presvedčivé. Odôvodnenie súdu je vecné, súd reagoval na všetky podstatné argumenty žalovaného. Tvrdenia žalovaného, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, považoval za neopodstatnené. Právne posúdenie a odôvodnenie rozsudku v otázke aktívnej vecnej legitímácie považuje za zrozumiteľné a správne. V danom ohľade poukázal na rozsudok Krajského súdu Žilina, sp. zn. 9Co/30/2019 – 147 zo dňa 25.04.2019 a na rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica, sp. zn. 43Cob/54/2019 – 124 zo dňa 13.06.2019, v zmysle ktorých je odôvodnenie rozhodnutia v obdobných veciach zrozumiteľné a dostatočne vyčerpávajúce, ak je z neho zrejmé, aký myšlienkový postup viedol súd pri rozhodovaní vo veci. V prejednávanvej veci mal poškodený vo vzťahu k žalobcovi záväzok titulom úhrady nájomného a zároveň mal pohľadávku titulom odplaty za postúpenie pohľadávky na náhradu škody vo vzťahu k žalovanému. Žalobca mal vo vzťahu k poškodenému pohľadávku na nájmomnom a záväzok zaplatiť odplatu za postúpenie pohľadávky na náhradu škody. Zmluvné strany sa dohodli, že dôjde k započítaniu ich vzájomným nárokov. Predmetom postúpenia bol nárok na náhradu škody, ktorý vznikol poškodenému ako následok škodovej udalosti. Poškodený (postupca), na základe zmluvy so žalobcom ako postupníkom, na neho platne v súlade s ust. § 524 Obč. zák., previedol jeho nárok na náhradu účelne vynaložených nákladov za užívanie náhradného vozidla, čím bola v konaní preukázaná aktívna vecná legitímácia žalobcu. Postúpenie pohľadávky bolo oznámené žalovanému, ktorý následne poskytol postupníkovi aj čiastočné plnenie. Postúpenie pohľadávky medzi poškodeným a žalobcom bolo platné, pričom z neho vyplýva aktívna legitímácia žalobcu v spore, z ktorého dôvodu argumentácia žalovaného o neplatnosti predmetnej zmluvy o postúpení pohľadávky z dôvodu jej rozporu s ust. § 39 Obč. zák. je nesprávna. Žalobca sa stotožnil i s názorom súdu, že žalovaný do konania nepredložil dôkaz preukazujúci ním tvrdené skutočnosti o tom, že oprava poškodeného vozidla trvala neprimerane dlhú dobu, resp. že servis opravujúci poškodené vozidlo bol schopný vykonať opravu poškodeného vozidla skôr, ako ju reálne vykonal.

15. Podľa žalobcu si žalovaný svojvoľne určil dĺžku trvania opravy poškodeného vozidla na 42 dní bez toho, aby uvedené zníženie odôvodnil. Poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Žiline v sp. zn. 6Co/16/2025 zo dňa 30.04.2025, a sp. zn. 9Co/65/2025 zo dňa 29.07.2025, v zmysle ktorých dôkazné bremeno na preukázanie skutočností odôvodňujúcich zníženie náhrady za prenájom vozidla zaťažuje žalovaného. Zdôraznil, že poškodený ako laik nikdy nemôže vopred vedieť, ako dlho by mala byť oprava jeho vozidla vykonávaná. Poukázal tiež na nález Ústavného súdu SR, č. k. III. ÚS 602/2022-34 a rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 27.08.2024, sp. z. 5Cob/152/2024, zaoberajúce sa dĺžkou nájmu náhradného vozidla. Záverom uviedol, že všetky námietky žalovaného uvedené v odvolaní považuje za neopodstatnené, a preto navrhol, aby odvolací súd postupoval podľa § 387 CSP a napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny. Súčasne žiadal priznať nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

16. Žalovaný v písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalobcu zotrval na svojej predošlej argumentácii a zopakoval argumenty uvedené v odvolaní.

17. K vyjadreniu žalovaného sa opätovne vyjadril žalobca, ktorý poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 14Cob/57/2019 zo dňa 24.10.2019, tiež sp. zn. 9Co/85/2025, v zmysle ktorých dôkazné bremeno preukázania žalovaným tvrdenej neúčelnosti nájomného bolo na strane žalovaného. Mal za to, že tvrdenia žalovaného o neprimeranej dĺžke opravy neboli preukázané, pričom bolo potrebné brať na ohľad aj faktické obmedzenie poškodeného v užívaní svojho vlastného motorového vozidla, ktoré pretrvávalo počas celej doby, kedy sa jeho vozidlo nachádzalo v servise za účelom opravy. V ostatnom zotrval na svojich predošlých tvrdeniach a vyjadreniach.

18. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonnej lehote stranou sporu, v neprospech ktorej bolo rozhodnuté a proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné odvolanie, vec preskúmal v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 CSP v rozsahu a z dôvodov odvolania, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a contrario, a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny, pričom sa podľa § 387 ods. 2 CSP v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie a na zdôraznenie správnosti dodáva:

19. Predmetom konania v prejednávanej veci je náhrada škody za prenájom motorového vozidla, ktorá škoda vznikla z dôvodu poškodenia motorového vozidla iným motorovým vozidlom, ktoré bolo zákonne poistené u žalovaného. Zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie je preukázané a medzi stranami nesporné, že ku škodovej udalosti došlo dňa 20.08.2024, držiteľom poškodeného motorového vozidla zn. Peugeot e- Rifter bola spoločnosť RHGrafika s.r.o., ktorá v dôsledku tejto škodovej udalosti uzatvorila dňa 27.08.2024 so žalobcom zmluvu o prenájme náhradného vozidla zn. Škoda Superb, pričom nájom bol dohodnutý na dobu určitú od 27.08.2024 do ukončenia opravy poškodeného vozidla. Poškodené motorové vozidlo značky Peugeot e - Rifter bolo prevzaté do autoservisu dňa 21.08.2024, oprava bola ukončená dňa 23.10.2024 a po doručení krycieho listu dňa 24.10. 2024 bolo vozidlo vrátené poškodenej spoločnosti RHGrafika s.r.o.. Nájomné za prenájom náhradného vozidla bolo poškodenej spoločnosti vyčíslené faktúrou č. XXXXXX zo dňa 23.10.2024, splatnou dňa 07.11.2024, a to za 59 dní nájmu náhradného vozidla po 45,- eur k DPH za deň, spolu vo výške 2 655,- eur. Následne dňa 24.10.2024 poškodená spoločnosť so žalobcom uzatvorila zmluvu o postúpení pohľadávky, ktorej predmetom bol nárok na náhradu škody vyplývajúcej z poistnej udalosti zo dňa 20.08.2024 z titulu účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla v sume 2 655,- eur s DPH. Postúpenie pohľadávky bolo žalovanému oznámené listom zo dňa 24.10.2024. Následne si žalobca u žalovaného uplatnil postúpenú pohľadávku a žalovaný po ukončení šetrenia poistnej udalosti dňa 26. 11. 2024 poskytol žalobcovi poistné plnenie v sume 1 890,- eur, čiže plnenie za nájom náhradného vozidla po dobu 42 dní. Za ďalšie dni nájmu motorového vozidla žalovaný odmietol poskytnúť plnenie z dôvodu, že nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky z poškodenej spoločnosti na žalobcu, ktorý nie je ani aktívne vecne legitimovaný na podanie žaloby. Žalovaný ďalej namietal neúčelnosť vynaložených nákladov, keď podľa jeho názoru dĺžka opravy poškodeného vozidla bola neprimeraná a spôsobená i servisom, v ktorom bola oprava vykonávaná.

20. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom žalobe v plnom rozsahu vyhovel a priznal žalobcovi žalovanú sumu titulom náhrady škody podľa § 427 Obč. zák. a § 4 a nasl. zák. č. 381/2001 Z. z. o PZP, ktorá škoda bola postupcovi pohľadávky (poškodenej spoločnosti RHGrafika s.r.o.) spôsobená, resp. vyvolaná osobitnou povahou prevádzky dopravného prostriedku – motorového vozidla. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že skutočná výška škody v zmysle § 442 Obč. zák. je žalovaná istina, t. j. náklady spojené s odstraňovaním následkov poškodenia, medzi ktoré v zmysle ustálenej súdnej praxe patria aj náklady za prenájom náhradného motorového vozidla po dobu opravy poškodeného vozidla, na užívanie ktorého bol poškodený odkázaný. Poškodená spoločnosť po obdržaní faktúry za prenájom náhradného motorového vozidla platne postúpila pohľadávku, ktorú mala voči žalovanému na náhradu škody (vo výške nákladov za prenájom náhradného vozidla) na žalobcu, ktorý je aktívne vecne legitimovaný v konaní o zaplatenie žalovanej sumy. Keďže sa žalovaný dostal do omeškania s peňažným plnením od 12.12.2024 (deň po uplynutí 15-dňovej lehoty na plnenie podľa § 11 ods. 7 zák. č. 381/2001 Z. z.), od tohto dátumu súd prvej inštancie priznal žalobcovi aj úroky z omeškania vo výške 8,4 % ročne.

21. S rozsudkom súdu prvej inštancie sa nestotožnil žalovaný, podľa ktorého rozsudok nie je riadne odôvodnený, pričom v odvolaní namietal najmä vady odôvodnenia rozsudku v časti posúdenia aktívnej vecnej legitimácie žalobcu a posúdenie nevyhnutnej doby opravy. Podľa jeho názoru uviedol aj konkrétne skutkové tvrdenia k dobe nájmu a označil aj príslušné dôkazy na preukázanie týchto tvrdení, preto nesúhlasí s názorom súdu prvej inštancie, že neuniesol povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť v konaní. Vyslovil názor, že súd prvej inštancie jednotlivé dôkazy vyhodnotil v rozpore so zásadou voľného hodnotenia dôkazov podľa § 191 CSP. Žalovaný v odvolaní uviedol, že odvolanie podáva podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h) CSP.

22. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b) CSP je naplnený vtedy, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu

za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia a pod. Tento odvolací dôvod je potrebné vykladať eurokonformne s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá predpokladá, že v tomto prípade ide o porušenie procesných práv. Ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít a ak takejto ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo.

23. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP dopadá na všetky pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie sú subsumovať dielne pod iné odvolacie dôvody, avšak vždy len za predpokladu, že tieto pochybenia mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Zvyčajne pôjde o prípady nesprávne realizovanej mandukačnej povinnosti súdu, pochybenia vo vykonanom dokazovaní, (napr. vykonanie nezákonne získaného dôkazu, vypočutie svedka bez jeho poučenia o práve odoprieť výpoveď a pod.) alebo posúdenie predbežnej otázky v rozpore s existujúcim rozhodnutím príslušného orgánu.

24. Podstata odvolacieho dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP spočíva predovšetkým v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania. Dôsledkom toho je, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané alebo vyplývajú z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

25. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP (nesprávne právne posúdenie veci) je v súdnej praxi vykladaný tak, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení súd vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil právny predpis iný, než ktorý použiť mal, alebo ak síce použil správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na prejednávany spor, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

26. Odvolací súd preskúmajúc rozsudok napadnutý odvolaním, odvolanie a spisový materiál dospel k záveru, že žiadny z uvedených odvolacích dôvodov nebol v tomto konaní naplnený. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu, potrebnom na rozhodnutie vo veci a vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam, vec správne právne posúdil a svoje rozhodnutie náležite odôvodnil. K námietke žalovaného, týkajúcej sa nedostatočného odôvodnenia rozsudku, odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie vychádzal z riadne zisteného skutkového stavu, ktorý v rozhodnutí opísal, po právnej stránke ho správne posúdil a vyporiadal sa so všetkými podstatnými argumentami strán sporu. Tvrdenie žalovaného, že neodôvodnil aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu v konaní, nie je pravdivé, nakoľko súd prvej inštancie v bode 18. rozsudku odôvodnil, z akých dôvodov je žalobca aktívne vecne legitimovaný v konaní a odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožnil s jeho názorom, že došlo k platnému postúpeniu pohľadávky poškodenej spoločnosti na žalobcu, čím sa žalobca stal aktívne vecne legitimovaný na podanie žaloby. Zároveň je potrebné uviesť, že z odvolania nie je možné bližšie určiť, ktoré konkrétne nedostatky odôvodnenia, „zrejme na prvý pohľad“ mal žalovaný na mysli. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia poukázal i na rozhodnutia Ústavného súdu SR v obdobných veciach a podľa odvolacieho súdu vychádzal z ustálenej súdnej praxe pri rozhodovaní o náhrade škody z titulu nákladov spojených s poškodením motorového vozidla, medzi ktoré patrí i prenájom náhradného motorového vozidla.

27. K aktívnej vecnej legitímácii žalobcu odvolací súd zdôrazňuje, že žalobca je v konaní aktívne legitimovaný, nakoľko Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 24.10.2024 došlo k platnému postúpeniu pohľadávky medzi postupcom - poškodenou spoločnosťou RHGrafika s.r.o. a postupníkom - žalobcom podľa § 524 a nasl. Obč. zák. vo výške 2 655,- eur, ktorá pohľadávka vznikla postupcovi z titulu nároku voči poisťovni podľa § 4 zákona o PZP, za náhradu účelne vynaložených nákladov za nutné užívanie náhradného vozidla v príčinnej súvislosti so škodou zo dňa 20.08.2024 na vozidle poškodeného. Zo zmluvy o postúpení pohľadávky vyplýva, že zmluvné strany sa dohodli, že ich vzájomné nároky (na úhradu odplaty za postúpenie pohľadávky a na

úhradu nájomného za náhradné vozidlo), sa podpisom zmluvy započítavajú, pričom postupník si bude pohľadávku vymáhať vo vlastnom mene a na vlastný účet. Strany si započítali vzájomné pohľadávky, stretli sa pohľadávka žalobcu na nájomné (voči poškodenému ako nájomcovi) a pohľadávka poškodeného (nájomcu) na odplatu za postúpenú pohľadávku a vzájomne zanikli. Nezanikla tým však postúpená pohľadávka. V dôsledku dohody o započítaní vzájomných pohľadávok sa poškodený dostal do rovnakej situácie, ako keby svoj dlh zaplatil, keďže účinky započítania sú rovnaké, ako v prípade plnenia. Zmluvou o postúpení pohľadávky došlo jednak k postúpeniu pohľadávky a zároveň k vyporiadaniu záväzkov medzi poškodeným ako nájomcom a žalobcom ako prenajímateľom. Žalobca tak platne nadobudol postúpenú pohľadávku poškodeného, postúpením pohľadávky vstúpil do práv a povinností poškodeného, čím je v konaní daná jeho aktívna legitímácia. Pokiaľ žalovaný i v odvolaní namieta aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu z dôvodu, že poškodený so žalobcom nemohol platne uzatvoriť zmluvu o postúpení pohľadávky z dôvodu, že nárok poškodeného na náhradu škody v súvislosti s prenájomom náhradného vozidla vo výške 2 655,- eur v čase uzatvorenia tejto zmluvy neexistoval, nakoľko poškodený faktúru za prenájom náhradného vozidla ešte nezaplatil, je potrebné uviesť, že ide o postúpenie pohľadávky, t. j. nároku na zaplatenie istiny, ktorý nárok poškodenej spoločnosti (postupcovi) vznikol podľa zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, v zmysle ktorého žalovaný ako poisťovňa, u ktorej bolo poistené motorové vozidlo, ktoré škodu spôsobilo, má povinnosť nahradiť poškodenému vzniknutú škodu. Takouto škodou podľa ustálenej súdnej praxe je i náhrada nákladov, ktoré poškodenému vznikajú v súvislosti s prenájomom motorového vozidla po dobu, kým poškodené vozidlo je v oprave. V čase uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávky mal postupca existujúcu pohľadávku voči žalovanému z titulu neuhradenej faktúry č. XXXXXX vystavenej na základe Zmluvy o nájme motorového vozidla č. XXX/XXX zo dňa 27.08.2024, vo výške 2 655,- eur. Ide o pohľadávku, ktorá nepatrí v zmysle § 525 Obč. zák. medzi pohľadávky, ktoré nemožno postúpiť a zmluva o postúpení pohľadávky nie je ani v rozpore s ustanovením § 4 ods. 2 a § 15 zákona č. 381/2001 Z. z. a nejde ani o obchádzanie zákona. V posudzovanej veci žalobca ako postupník je tak aktívne vecne legitimovaný na podanie žaloby proti žalovanému na zaplatenie pohľadávky, ktorú nadobudol na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 24.10.2024, pričom podľa § 529 ods. 1 Obč. zák. žalovanému ostali zachované námietky proti pohľadávke, ktoré mohol uplatniť v čase jej postúpenia.

28. Predmetom súdneho konania je časť postúpenej pohľadávky, ktorú žalovaný odmietol žalobcovi uhradiť. Zo spisového materiálu je zjavné, že Oznámením o poistnom plnení zo dňa 26.11.2024, žalovaný časť poistného plnenia poukázal v zmysle § 797 ods. 3 Obč. zák. priamo žalobcovi, avšak len vo výške 1 890,- eur. Súd prvej inštancie správne uviedol, že predmetom žaloby je zvyšná časť poistného plnenia, ktorú si žalobca uplatnil u žalovaného, t. j. suma 765,- eur s prísl. Súd prvej inštancie na základe zisteného skutkového stavu vec správne právne posúdil a zaviazal žalovaného k zaplateniu žalovanej istiny. Odvolací súd podporne poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 43Cob/54/2019 zo dňa 13.06.2019 a rozsudok Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 9Co/85/2025 zo dňa 29.07.2025, ktoré sú v tejto časti plne aplikovateľné na posudzovanú právnu vec, týkajúce sa aktívnej vecnej legitímácie žalobcu a čiastočného plnenia zo strany žalovaného žalobcovi (ako postupníkovi). Sporná otázka aktívnej vecnej legitímácie v spore o zaplatenie nákladov za prenájom náhradného vozidla poškodeným po dobu zotrvania jeho vozidla v autoservise z dôvodu škodovej udalosti spôsobenej poistencom žalovaného, bola už v rozhodovacej praxi súdov ustálená (napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 6Co/126/2019, sp. zn. 6Co/12/2021, sp. zn. 8Co/24/2020, sp. zn. 10Co/7/2021, sp. zn. 8Co/132/2019, sp. zn. 7Co/208/2019, sp. zn. 11Co/135/2019).

29. Žalovaný nevyplatenie celej sumy za prenájom motorového vozidla odôvodňoval tým, že nejde o nevyhnutné a účelne vynaložené náklady, nakoľko doba nájmu je podľa jeho názoru neprimeraná, a to s poukazom na čistý čas opravy vyplývajúci z faktúry, pričom súd prvej inštancie podľa názoru odvolacieho súdu správne uviedol, že na svoje tvrdenia nepredložil žiadne dôkazy. Pokiaľ žalovaný v odvolaní namietal nesprávny záver súdu prvej inštancie týkajúci sa povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti, keď podľa jeho názoru dôkazná povinnosť na preukázanie primeranosti doby prenájmu náhradného vozidla je na žalobcovi, ktorý si náhradu škody uplatňuje, je jeho námietka nedôvodná. Žalobca v konaní predložil dôkaz o dobe trvania opravy poškodeného motorového vozidla, čím splnil svoju dôkaznú povinnosť a žalovaný pred súdom prvej inštancie a ani v odvolacom konaní nepredložil žiadny dôkaz, ktorý by preukazoval, že dĺžka opravy poškodeného vozidla bola vzhľadom k jeho poškodeniu neprimeraná. Tiež pokiaľ žalovaný rozporuje celkovú dobu prenájmu náhradného vozidla, je pravdou, že dôkazné bremeno preukázania oprávnenosti a účelnosti tejto doby leží na žalobcovi,

ktorý v konaní preukázal, že vozidlo mal prenajaté počas doby opravy jeho poškodeného vozidla, čo žalovaný v konaní ani nerozporoval. Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že žalobca predložením faktúry za prenájom náhradného motorového vozidla a faktúry za opravu poškodeného motorového vozidla uniesol svoje dôkazné bremeno na preukázanie výšky škody a dôvodnosti doby prenájmu náhradného motorového vozidla. Pokiaľ žalovaný sponchyboval účelnosť prenajatia vozidla a dobu trvania prenájmu náhradného vozidla, došlo k preneseniu dôkazného bremena na preukázanie týchto tvrdení, a teda dôkazná povinnosť na neho a súd prvej inštancie správne uzavrel, že dôkazné bremeno neunesol. Bolo na žalovanom uviesť konkrétne skutkové tvrdenia a predložiť dôkazy či navrhnúť vykonanie dokazovania na preukázanie, že oprava poškodeného vozidla nebola nevyhnutná v žalobcom tvrdenom rozsahu, prenájom náhradného vozidla bol opodstatnený len na kratší čas a pod.

30. Súd prvej inštancie správne uviedol, že strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podoprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu (čl. 8 CSP). Podľa uznesenia Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5Obo/52/2010, dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť účastníka za to, že za konania neboli preukázané jeho tvrdenia a z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej i v takých prípadoch, keď určitá skutočnosť, významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci, nebola alebo nemohla byť preukázaná, a keď teda výsledky hodnotenia dôkazov neumožňujú súdu prijať záver ani o pravdivosti tvrdenia tejto skutočnosti, ani o tom, že by táto skutočnosť bola nepravdivá. Dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností leží na tom účastníkovi konania, ktorý z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky, ide o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tiež tvrdí.

31. Zodpovednosť za zistenie skutkového stavu spočíva na procesných stranách. Strana má jednak povinnosť tvrdenia, jednak dôkaznú povinnosť. Následky spojené s ich nesplnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie tá strana, ktorá tieto povinnosti nespĺnila. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. Pokiaľ strana konania nespĺní povinnosť tvrdenia, nemôže splniť ani povinnosť označiť na svoje tvrdenia dôkazy. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť strany za to, že v konaní neboli preukázané jej tvrdenia a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jej neprospech (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3Cdo/294/2012). Pokiaľ žalovaný v odvolaní namieta, že súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, je potrebné uviesť, že v odvolaní neuviedol, ktoré sú nesprávne skutkové zistenia súdu a na základe akých dôkazov vykonaných súdom prvej inštancie k týmto nesprávnym skutkovým zisteniam došlo.

32. Okruh rozhodujúcich skutočností, ktorých sa týka povinnosť účastníka konania tvrdiť a označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, je vždy daný hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer účastníkov konania. Táto norma zásadne určuje rozsah dôkazného bremena (okruh skutočností, ktoré musia byť preukázané) a aj nositeľa dôkazného bremena. V závislosti na hypotéze právnej normy má každá zo strán sporového konania samostatnú (vlastnú) povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť, a teda aj z toho vyplývajúce odlišné a samostatné bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno. Dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností leží na tom účastníkovi konania, ktorý z ich existencie vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky, ide o toho účastníka konania, ktorý existenciu týchto skutočností tiež tvrdí.

33. Odvolací súd poukazuje na samotný účel povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, ktorým je poskytnutie právnej ochrany poškodenému v súvislosti so škodovými následkami zapríčinenými motorovým vozidlom škodcu a zabezpečiť čo najväčšie zmiernenie príkorí poškodeného, ktoré mu vznikli v súvislosti so škodovou udalosťou spôsobenou prevádzkovateľom motorového vozidla, a to nielen vo sfére materiálnej ujmy vychádzajúc z ustanovenia § 4 ods. 2 a 3 zákona o PZP, ktoré upravuje právo poisteného (škodcu), aby poisťovateľ z poistenia zodpovednosti za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu škody, ale aj vo sfére rozsahu ingerencie poškodeného, spočívajúcej vo vykonaní úkonov potrebných na to, aby mu bola nahradená škoda, ktorá mu vznikla následkom škodovej udalosti. Inak povedané, práve inštitút povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla má slúžiť na to, aby sa poškodenému čo najviac zjednodušil postup smerujúci k uplatneniu nároku na náhradu škody a k jeho uspokojeniu. V kontexte uvedeného je potom potrebné vnímať

aj samotné zabezpečenie náhradného motorového vozidla poškodeným po dobu, po ktorú z dôvodu poškodenia jeho motorového vozidla nemôže toto vozidlo užívať.

34. Ústavný súd SR v náleze, sp. zn. III. ÚS 602/2022 poukázal na to, že „...Účelom náhradného motorového vozidla je eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorý zasahuje do bežného života poškodeného, až do momentu, keď môže opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo. V týchto prípadoch výška škody nekorešponduje iba v rozsahu zničeného vozidla, ale aj primeraným nákladom, ktoré poškodený vynaložil s cieľom eliminovať škodový následok...“.

35. Odvolací súd sa nestotožnil s námietkou žalovaného týkajúcou sa dĺžky nevyhnutnej opravy motorového vozidla s následným prenesením dôkaznej povinnosti zo strany žalovaného na žalobcu. Žalobca listinami priloženými k žalobe (protokol o nehode, faktúra za opravu, zmluva o prenájme náhradného vozidla, faktúra za prenájom náhradného vozidla, oznámenie o poistnom plnení) preukázal, že oprava poškodeného vozidla, a teda aj účelne vynaložené náklady spojené s prenájomom náhradného vozidla, boli dôvodné v rozsahu 59 dní – vozidlo bolo odovzdané na opravu dňa 21.08.2024 a po vykonaní opravy odovzdané poškodenému dňa 24.10.2024, preukázal, že prenájom náhradného vozidla trval výlučne po dobu opravy, t. j. vykonaním opravy poškodeného vozidla došlo k ukončeniu prenájmu náhradného vozidla. Poukaz žalovaného na údaj o čistom čase opravy vyplývajúcom z faktúry za opravu (48,30 hod.), ako aj na dôvody krátenia poistného plnenia vyplývajúce z Oznámenia o poistnom plnení zo dňa 26.11.2024 (v uznanej dobe 42 dní je zahrnutý čas na opravu vozidla zohľadňujúci technologické postupy udávané výrobcom, čas na objednanie náhradných dielov, čas potrebný na presun vozidla medzi jednotlivými pracoviskami a čas súvisiaci s prestojmi zo strany poisťovne), je na účely preukázania tvrdených skutočností vyplývajúcich z procesnej obrany žalovaného nedostatočný. Samotný žalovaný je si vedomý, že čistý čas opravy poškodeného vozidla nie je určujúce kritérium pre stanovenie celkovej doby trvania opravy, keďže sám definoval, ale len všeobecne a bez náležitého podkladu (odborného), že na dĺžku opravy majú vplyv aj iné okolnosti, a to jednak na strane autoservisu, dodávateľov náhradných dielov či poisťovne atď. Žalovaný však nepoukázal na žiadne individuálne okolnosti tohto prípadu a nepredložil dôkazy, ktoré by odôvodnili uznanie dĺžky opravy len v rozsahu 42 dní, t. j. odôvodnili krátiť poistné plnenie uplatnené v rozsahu zodpovedajúcom dĺžke opravy v trvaní 59 dní. Bolo povinnosťou žalovaného, pokiaľ chcel dosiahnuť priaznivé rozhodnutie v tomto spore (zamietnutie žaloby), predložiť takéto dôkazy. Vzhľadom na uvedené odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie vo veci správne rozhodol, keď priznal žalobcovi právo na náhradu nutne a účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla počas opravy vozidla v autoservise v čase od 21.08.2024 do 24.10.2024. Pokiaľ žalovaný v odvolaní namietal vyhodnotenie dôkazov súdom prvej inštancie v rozpore so zásadou voľného hodnotenia dôkazov, odvolací súd túto námietku považuje za nedôvodnú. Súd prvej inštancie zistil skutkový stav, dôkazy vyhodnotil správne každý jednotlivito a všetky vo vzájomných súvislostiach a vec správne právne posúdil, pričom správne rozhodol i o úrokoch z omeškania.

36. Na základe vyššie uvedených skutočností a dôvodov, keď odvolanie žalovaného v danom prípade nemalo opodstatnenie a odvolací súd nezistil ani pochybenie v postupe súdu prvej inštancie, na ktoré prihliada z úradnej povinnosti, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil. Odvolací súd nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení rozsudku súdu prvej inštancie, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre jeho potvrdenie. Súd prvej inštancie správne rozhodol aj o trovách konania podľa zásady úspechu strán v konaní, vo vzťahu ku ktorému výroku odvolateľ neprodukoval žiadnu relevantnú odvolaciu argumentáciu.

37. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní mal plný úspech žalobca, a preto mu odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. K zaplateniu trov odvolacieho konania odvolací súd zaviazal procesne neúspešného žalovaného, ktorý odvolanie vo veci podal. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku.

38. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP):

- dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP)

- dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

- dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP)

- dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP)

- v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh, § 428 CSP)

- dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom (okrem prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP). Dovolateľ má možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).